

Tvisteløsningsnemnda

Vedtaksdato
29. april 2021

Vår referanse
2020/247

Saksbehandler
Ingunn Lien Solberg

VEDTAK NR 50/21 I TVISTELØSNINGSNEMNDA

Saken ble behandlet skriftlig av nemndas leder, Anne Marie Due.

Saken gjelder

Tvist om rett til fast ansettelse og subsidiært rett til stilling for deltidsansatte tilsvarende faktisk arbeidstid etter arbeidsmiljøloven § 14-4 a

Arbeidstaker

A

Arbeidsgiver

B kommune

Det ble truffet slikt vedtak:

Saksforhold

A opplyser at hun har hatt flere vikariater og rammeavtaler hos B kommune siden 2007. Det fremgår av dokumentasjonen i saken at hun har vært ansatt som ekstravakt ved bydel X siden 2017, og at hun har hatt rammeavtale med B kommune siden 2020.

Fagforbundet fremsatte den 28. september 2020 krav om fast stilling på vegne av A etter arbeidsmiljøloven § 14-9 sjuende ledd.

A opplyser at arbeidsgiver avslo kravet 29. september 2020 fordi hun ikke oppfylte vilkårene i § 14-9.

Det ble avholdt et «drøftelsesmøte 2» den 11. november 2020 hvor arbeidsgiver fastholdt at kravet om fast ansettelse ikke var oppfylt fordi A ikke hadde noe ansettelsesforhold hos B kommune i perioden mellom 30. september 2018 – 1. august 2019.

Saken ble brakt inn for Tvisteløsningsnemnda ved e-post av 17. desember 2020. I klagen til Tvisteløsningsnemnda har A prinsipielt anført at hun har rett til fast ansettelse etter arbeidsmiljøloven § 14-9, og at hun subsidiært har rett til stilling tilsvarende faktisk arbeidstid etter arbeidsmiljøloven § 14-4a.

Sekretariatet for Tvisteløsningsnemnda har etterlyst dokumentasjon på hvorvidt A er fast ansatt i B kommune, og om det eventuelt er fremmet sak for domstolene. Sekretariatet har også etterlyst hennes krav på stilling tilsvarende faktisk arbeidstid etter arbeidsmiljøloven § 14-4a, og arbeidsgivers avslag på dette.

Nemda har mottatt følgende dokumenter fra prosessfullmektig på vegne av arbeidstaker:

- brev datert 17. desember 2020
- brev datert 22. januar 2021
- brev datert 4. mars 2021

Arbeidstakers anførsler

A anfører prinsipielt at hun har vært midlertidig ansatt i mer enn 3 år, og skal derfor anses som fast ansatt hos B kommune.

A anfører subsidiært at hun har vært deltidsansatt og jevnlig arbeidet utover avtalt arbeidstid i løpet av perioden september 2019 til september 2020. Hun har derfor rett til stilling tilsvarende faktisk arbeidstid. Arbeidstaker anfører at arbeidsgiver ikke kan dokumentere at det ikke er behov for hennes merarbeid.

A har opplyst at det er vanskelig å fremskaffe en arbeidskontrakt som fastsetter stillingsprosenten hennes da hun kun har jobbet under en rammeavtale. Hun ber Tvisteløsningsnemnda undersøke om B kommune har utstedt en arbeidskontrakt med henne de siste 6 måneder.

Etter henvendelse fra sekretariatet for Tvisteløsningsnemnda om at nemnda ikke behandler krav etter arbeidsmiljøloven § 14-9, opplyser A at hun er enig i at sakens rettslige side er om hun har krav på fast ansettelse etter arbeidsmiljøloven § 14-9, og at saken ikke kan behandles Tvisteløsningsnemnda. A ønsker likevel at Tvisteløsningsnemnda fatter en avgjørelse etter skjønn for å bringe saken videre for domstolen.

Tvisteløsningsnemndas merknader

Etter arbeidsmiljøloven § 17-2 (1) kan tvist som nevnt i §§ 8-3, 10-13, 12-14, 14-3 og 14-4 a bringes inn for en tvisteløsningsnemnd for avgjørelse.

Dersom det er åpenbart at vilkårene for realitetsbehandling ikke er oppfylt, kan tvisteløsningsnemndas leder eller nestleder avvise saken alene, jf. forskrift om tvisteløsningsnemnd etter arbeidsmiljøloven § 5 annet ledd. Videre kan avgjørelse fattes etter sirkulasjon av saksdokumentene dersom møtebehandling åpenbart anses unødvendig eller volder særlige ulemper, jf. forskriftens § 5 annet ledd. Saken er derfor behandlet skriftlig av nemndas leder.

A har fremmet krav om fast ansettelse etter arbeidsmiljøloven § 14-9. Etter arbeidsmiljøloven § 14-11 (1) skal retten etter påstand fra arbeidstaker «avsi dom for at det foreligger et fast ansettelsesforhold» dersom det foreligger brudd på bestemmelsene i §§ 14-9 eller 14-10. Det ligger dermed utenfor nemndas kompetanse å ta stilling til hvorvidt A har krav på fast stilling i B kommune.

Tvist mellom arbeidsgiver og arbeidstaker om rett til stilling for deltidsansatte tilsvarende faktisk arbeidstid kan bringes inn for Tvisteløsningsnemnda, jf. arbeidsmiljøloven § 17-2 første ledd og § 14-4 a annet ledd. Arbeidsmiljøloven § 14-4 a fastsetter at deltidsansatte som de siste 12 måneder jevnlig har arbeidet utover avtalt arbeidstid, har rett til stilling tilsvarende faktisk arbeidstid i denne perioden, med mindre arbeidsgiver kan dokumentere at behovet for merarbeidet ikke lenger foreligger. Tolvmånedersperioden skal beregnes med utgangspunkt i det tidspunkt arbeidstaker fremmet sitt krav.

Nemnda har ikke fått dokumentert at A har fremmet krav om utvidet stilling etter § 14-4 a eller at arbeidsgiver har avslått noe slikt krav. Nemndas leder kan derfor ikke se at det foreligger noen tvist etter denne bestemmelsen.

Konklusjon

Saken avvises.

Tvisteløsningsnemnda

Anne Marie Due
Leder

29. april 2021

Til orientering:

Tvister som nevnt i §§ 8-3, 10-13, 12-14, 14-3 og 14-4 a kan bringes inn for domstolene etter at Tvisteløsningsnemndas avgjørelse foreligger, jf. arbeidsmiljøloven § 17-2 annet ledd. Nemndas konklusjon står ved lag mens saken er til behandling ved domstolene. Dersom dette vil virke urimelig, kan retten etter krav fra en av partene fastsette en annen midlertidig ordning.

Fristen for å bringe tvisten inn for domstolene er åtte uker fra det tidspunktet parten ble underrettet om nemndas avgjørelse, jf. arbeidsmiljøloven § 17-2 tredje ledd.

Reises det ikke søksmål innen fristen, har vedtaket virkning som en rettskraftig dom, og det kan fullbyrdes etter reglene som gjelder for dommer, jf. arbeidsmiljøloven § 17-2 fjerde ledd.